

danne Produkter, der ere bestemte til Brug for Menneker, en Begrænsning, der ogsaa stemmer med Sagens Natur. Endvidere ere Produkter, der fremstilles ad kemisk Vej, undtagne fra at erholde Patentbeskyttelse; det samme kemiske Produkt lader sig nemlig ofte fremstille paa saa mangfoldige forskellige Maader, at en Patentering af selve Produktet vilde spærre for meget for Udviklingen, idet enhver senere opfundet, forbedret Fremgangsmaade til Produktets Fremstilling vilde være udelukket fra at komme til Anvendelse.

De i § 1, 2det Stykke, nævnte særlige Undtagelser angaa ifkun selve Produktet, men ikke nye Fremgangsmaader eller Apparater til de paagældende Produkters Fremstilling. Patentering af saadanne Fremgangsmaader eller Apparater hindrer ikke andre i at fremstille Produktet ad anden Vej, og de ovenanførte Grunde finde derfor ikke her Anvendelse.

Til § 2.

Retten til at erholde Patent er en Opfinderen tilkommende Formueret, der kan gøres til Genstand for Overdragelse i levende Tve, ligesom den ved Opfinderens Død gaar over til hans Enke og Arvinger efter Lovgivningens almindelige Regler. Har Opfinderen overdraget sin Ret til at erholde Patent til en Tredjemand, maa denne godtgøre sin Adkomst for at kunne gøre Paa-stand paa Patentets Meddelelse; begæver Opfinderen derimod Patentet, udstedt for sig og Tredjemand i Forening, vil der ikke behøves yderligere Bevis for den stedfødne Overdragelse end Opfinderens egen Erklæring i Ansøgningen.

Det fremgaar af Lovens efterfølgende Bestemmelser, at den, der søger Patent og i Ansøgningen erklærer sig (eller sin Hjemmelsmand) for Opfinder, anses for Opfinder, indtil Urietigheden heraf er godtgjort. Saa- fremt Patentkommissionen anser det utvivlsomt, at Ansøgeren ikke er Opfinder, afflaas Ansøgningen; erholder han Patentet og det først senere under Retsfag mod Patenthaveren godtgøres, at han ikke er Opfinder, vil Patentet være at erklære for ugyldigt.

Der bør i Loven ikke sættes Bestemmelse for Sammenstød mellem flere Opfindere, der paa samme Tid søge Patent. Et saadant Tilfælde kan let tænkes at forekomme og navnlig da, naar Spørgsmaalet er om flere Opfindelser, der vel ikke ere nøjagtig ens, men dog ere hverandre saa væsentlig lige, at de maa betragtes som samme Opfindelse. Naar saaledes to eller flere Opfindere af samme eller væsentlig samme Opfindelse kon-

kurere med hinanden, bør der formentlig ikke tages Hensyn til, hvem af dem der først har gjort Opfindelsen — dette lader sig nemlig vanskeligt udfølge, da en Opfindelse som Regel er Resultatet af en gennem længere Tid fortsat Virksomhed —, men derimod bør den, der først har søgt Beskyttelse for Opfindelsen, have Fortrinsret. Heraf følger da, at naar flere have søgt om Patent paa samme Opfindelse, maa Ansøger Nr. 2 for at erholde Patent godtgøre, at Ansøger Nr. 1 ikke er Opfinder; skal Ansøger Nr. 3 erholde Patent, maa han godtgøre, at hverken Ansøger Nr. 1 eller 2 er Opfinder, o. s. v.

Til § 3.

§ 1 er bestemt, at Patent meddeles paa nye Opfindelser. Det er nu klart, at der allerede i selve Begrebet om en Opfindelse ligger Fordringen om Frembringelsen af noget nyt, det vil sige noget fra det hidtil bekendte forskellige, og det vil altsaa ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Opfindelse foreligger, være at afveje, om der i denne Forstand er frembragt noget i tilstrækkelig Grad nyt. Naar det i nærværende Forslag som i fremmede Patentlove yderligere er fordret, at Opfindelsen skal være ny, er Betydningen den, at den i og for sig virkelige Opfindelse ikke forinden Ansøgningens Indgivelse maa være bleven saaledes bekendt, at den er bleven Almenhedens Eje, thi i saa Fald har Samfundet Krav paa, at det ikke atter berøves Udgangen til at benytte Opfindelsen. § 3, der er affattet i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i den tydske Lov, angiver, under hvilke Omstændigheder en Opfindelse saaledes skal have tabt sin Nyhed, nemlig naar den i almindelig tilgængelig trykt Skrift, ligegyldigt om dette er udkommet i Indland eller Udland, er bleven saaledes beskrevet eller her i Landet er bleven bragt saa aabenlyst i Anvendelse, at Sagkyndige derved ere satte i Stand til at udøve Opfindelsen. Naar Opfindelsen vel er aabenlyst udøvet i Udlandet, men ikke her i Landet, og den ikke til- lige er beskrevet i trykt Skrift, synes der ikke at være Grund til at betragte den som saa bekendt, at dens Nyhed her i Landet er ophørt, og man har derfor ikke fulgt f. Eks. den norske Patentlov i at medtage som Udelukkelsesgrund Udøvelse udenfor Riget.

At Opfindelsen er bleven bekendt paa anden Maade end den i § 3 udtrykkelig nævnte, kan ikke komme i Betragtning.

Til § 4.

Patentets Varighed er foreslaaet til 15 Aar fra Ansøgningens Indlevering at regne,